

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 84.371 van 23 december 1999
in de zaak A. 86.715/X-9152.**

In zake : 1. Kurt VANDENBROUCKE,
2. Alexandra DE SCHEEMAEKER,
wonende te 8600 BEERST,
Paddestraat 3

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat Y. FRANCOIS,
kantoor houdende te 8570 VICHTE,
Wijnsbergstraat 24.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Kurt VANDENBROUCKE en Alexandra DE SCHEEMAEKER op 13 september 1999 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 2 juli 1999 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening waarbij hun beroep tegen het besluit van 1 oktober 1998 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende weigering van de vergunning voor "de regularisatie van onderhouds- en herstellingswerken" aan een loods gelegen te Diksmuide, Paddestraat, kadastraal bekend Sectie B, nr. 888e, wordt verworpen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 29 oktober 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 november 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. BOUTEN die, loco Advocaat H. VANDAMME verschijnt voor verzoekers, en van Advocaat Y. FRANCOIS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Kurt VANDENBROUCKE - DE SCHEEMAEKER op 8 mei 1998 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Diksmuide een bouwaanvraag heeft ingediend strekkende tot "regularisatie" van "onderhoud- en herstellingswerken hangaar verfraaien omgeving, afbraak gebouwen, bouwen van een pilaster" op een perceel gelegen aan de Paddestraat te Diksmuide, kadastraal bekend Sectie B, nr. 888e; dat in een nota van de architect, gevoegd bij de bouwaanvraag, onder meer het volgende is vermeld :

"De gebouwen worden gebruikt als gelegenheidslandbouw.

zoals : - de bouwheer is verzamelaar van landbouwmachines, hij is reeds in bezit van 2 David Brown landbouwtraktoren, een hooikar, een maaibaarmachine e.d.m.
- hij is ook in het bezit van een geldig beslag nummer 301.63832 geregistreerd bij SANITEL.

Als aannemer van bouwwerken is het hier zeker niet zijn bedoeling deze gebouwen te gebruiken in functie van zijn beroep";

dat de afdeling Land op 10 juni 1998 een ongunstig advies heeft uitgebracht; dat uit het gunstig pre-advies van het college van burgemeester en schepenen blijkt dat op 18 februari 1998 een proces-verbaal van vaststelling werd opgemaakt waaruit blijkt dat "volgende werken en handelingen wederrechtelijk werden uitgevoerd op een perceel gelegen in de Paddestraat 3 te Beerst, kadastraal gekend 4de afdeling sectie B nr 882/1 : het slopen van een bestaande loods, bouwen van een nieuwe loods (19 x 19,5 meter) en renoveren van een hoevegebouw zonder vergunning"; dat het college van burgemeester en schepenen bij besluit van 9 juli 1998 de bouwvergunning heeft geweigerd om de redenen opgegeven in het erin overgenomen ongunstig advies van de gemachtigde ambtenaar, luidend als volgt :

"vermits de aanvrager niet als een landbouwer kan worden aanzien;
vermits de loods geen betrekking heeft op een landbouwbestemming;
vermits geen toepassing kan worden gemaakt van het decreet;
vermits de bestaande loods is afgebroken;
algemene conclusie
Overwegende dat het ontwerp niet in overeenstemming is met de wettelijke bepalingen en/of niet verenigbaar is met zijn onmiddellijke omgeving en met de goede plaatselijke aanleg";

dat verzoekers op 11 augustus 1998 tegen dit weigeringsbesluit beroep hebben ingesteld bij de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen; dat de bestendige deputatie bij besluit van 1 oktober 1998 dit beroep heeft verworpen om volgende redenen :

"Overwegende dat het gewestplan Diksmuide-Torhout, vastgesteld bij koninklijk besluit van 5 februari 1979, desbetreffend eigendom situeert in een agrarisch gebied; dat volgens de bepalingen van artikel 11.4.1. van het KB van 28 december 1972 houdende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen dit gebied enkel bestemd is voor agrarische en para-agrarische bedrijven en de voor dergelijke bedrijven noodzakelijke gebouwen; dat aanvrager aannemer bouwwerken is; dat het ontwerp geen uitstaans heeft met een volwaardige

agrarische of para-agrarische activiteit; dat de ontworpen loods veel te groot is voor de aldaar uitgeoefende gelegenheidslandbouw; dat het ontwerp in strijd is met de bestemming agrarisch gebied; dat art. 2, § 1, vierde lid van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening de mogelijkheden tot bouwen of verkavelen, in afwijking van het gewestplan afschaft; dat het ontwerp in strijd is met de wettelijke bepalingen en een goede plaatselijke aanleg";

dat verzoekers op 6 november 1998 tegen dit weigeringsbesluit beroep hebben ingesteld bij de Vlaamse regering; dat de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening bij het bestreden besluit van 2 juli 1999 het beroep heeft verworpen op grond van volgende overwegingen :

"Overwegende dat appellant stelt dat hij aannemer in hoofdberoep en landbouwer in bijberoep is; dat zijn echtgenote volop bezig is zich voor te bereiden om de landbouw als hoofdberoep uit te oefenen; dat zij zich op 1 januari 1999 reeds heeft aangesloten bij het sociaal verzekeringsfonds als zelfstandige in hoofdberoep; dat op 19 januari 1999 zij als B.T.W.-plichtige werd geregistreerd in de bijzondere regeling voor landbouwondernemers; dat belanghebbenden reeds 2 ha grond hebben aangekocht voor het telen van groenten, aardbeien, ...; dat zij gebruik maken van een oud landbouwbedrijf met de overname van het bestaande landbouwmaterieel om een nieuw bedrijf op te starten; dat zij de bedoeling hebben om vleesvee te houden als bevoorrading van 3 beenhouwerijen gespecialiseerd in hormoonenvrij vlees; dat hun stallingen hen toelaten een dertigtal runderen te houden;

Overwegende dat naar aanleiding van de hoorzitting bijkomende informatie werd neergelegd; dat een bijkomend advies aan de afdeling Land van A.M.I.N.A.L. werd gevraagd; dat op 11 juni 1999 het volgende advies werd gegeven :

'...De bestaande inplanting betreft geen leefbaar agrarisch of para-agrarisch bedrijf.

De aanvrager is een niet-agrariër, aannemer van beroep, wonende op een voormalige hoeve. De ter plaatse uitgeoefende landbouwactiviteit, in bijberoep, is quasi onbestaande.

Het feit dat de echtgenote een landbouwactiviteit zou gaan uitoefenen is op dit ogenblik irrelevant.

De oude hoeve en het landbouwmateriaal werd overgenomen in 1992. Qua aanwijzingen van enige landbouwactiviteit zijn alleen leverbewijzen van 2 runderen voorhanden, één in 1995 en één in 1996, en

facturen voor aankoop van wat krachtvoeder voor de voeding van deze twee runderen.

Dat er twee hectaren landbouwgrond aangekocht zijn is irrelevant; de verklaringen van slagers dat zij runderen van de aanvrager zullen afnemen, is eveneens irrelevant; zo ook aansluiting bij beroepskas etc.

Waar het op aan komt is de concrete landbouwactiviteit.

De nog bestaande constructies zijn meer dan voldoende als ruimte voor stalling van dieren (welke ?) en mits aanpassing van deze constructies is er voldoende ruimte beschikbaar voor de stalling van het oud, mee overgekocht landbouwmateriaal. De tot nog toe uitgevoerde landbouwactiviteit kan geenszins deze open loods rechtvaardigen. In de gegeven omstandigheden is er geen verantwoorde reden voor de oprichting van deze relatief grote loods, die opgericht wordt voor een onbestaande landbouwactiviteit. Vermits deze loods niet kan verantwoord worden door enige noemenswaardige landbouwactiviteit wordt ze aanzien als in functie van een zonevreemde activiteit.

Gelet op het feit dat de inplanting gelegen is in een homogeen agrarisch gebied is een zonevreemd gebruik van deze inplanting in geen geval verantwoord, noch enige uitbreiding hiervoor';

Overwegende dat uit de hierboven geciteerde adviezen van de afdeling Land, alsmede uit het onderzoek van het dossier, blijkt dat niet duidelijk is dat de gevraagde loods volledig in functie zal staan van een agrarisch of para-agrarisch bedrijf; dat er dus strijdigheid met de geldende gewestplanvoorschriften bestaat; dat de betrokken constructie tevens slechts tot op circa 2,00 m van de perceelsgrens werd opgericht, wat stedenbouwkundig onaanvaardbaar is en de plaatselijke aanleg niet ten goede zal komen; dat de gevraagde, te regulariseren loods niet voor vergunning vatbaar is; dat het beroep van de particulier wordt verworpen";

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de tweede door artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoekers laten gelden wat volgt :

"Aangezien verzoekers reeds belangrijke investeringen hebben gedaan voor hun landbouwactiviteit (aankoop perceel met boerderij, aankoop landbouwvoertuigen, aankoop landbouwgrond, ...) waardoor ze -op jonge leeftijd- een belangrijk financieel nadeel zullen lijden wat een onomkeerbaar gevolg heeft dat niet meer afdoende kan rechtgezet worden. Verzoekers dienen dit op te vangen met een beperkt gezinsinkomen (momenteel opgebracht enkel door een klein aannemersbedrijf).

Aangezien het nadeel niet louter financieel is.

Aangezien verzoekers immers verscheidene jaren verhinderd worden om hun geplande zelfstandige landbouwactiviteiten te realiseren hetgeen achteraf niet meer kan hersteld worden. Dat een uitspraak ten gronde van de Raad van State een paar jaren kan aanslepen.

Aangezien de weigering van de vergunning ook onvermijdelijk zal leiden tot het slopen van de loods. Dat dit onredelijk is vermits het terzake niet om een nieuwe inplanting gaat doch een te herstellen bestaande hangaar betreft";

Overwegende dat uit de gegevens van de zaak niet blijkt, en verzoekers ook niet met bewijskrachtige gegevens aantonen dat de aankoop van de boerderij en landbouwvoertuigen werd gedaan met het oog op de exploitatie van een landbouwbedrijf als hun belangrijkste inkomstenbron zoals zij thans voorhouden; dat uit de gegevens van de zaak daarentegen blijkt dat eerste verzoeker aannemer van bouwwerken is in hoofdberoep, en de landbouwactiviteit slechts "gelegenheidslandbouw" betreft; dat dit door henzelf met zoveel woorden in hun beroepschrift bij de minister wordt gesteld (naar eigen zeggen houden zij "telkenjare een drietal koeien"); dat verzoekers evenmin enig gegeven bijbrengen over het "beperkt gezinsinkomen" opgebracht door het aannemersbedrijf; dat verzoekers niet aannemelijk maken dat zij ingevolge de weigering van de bouwvergunning voor de betrokken loods een financieel nadeel zullen lijden dat dermate substantieel is dat het als een ernstig en

moeilijk te herstellen nadeel kan worden beschouwd; dat een eventuele sloop van de betrokken loods zijn rechtstreekse oorzaak vindt, niet in de bestreden weigeringsbeslissing, maar in het eigengereid handelen van verzoekers, met name het uitvoeren van bouwwerken zonder daartoe over de door artikel 42, § 1, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, vereiste voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning te beschikken; dat verzoekers niet aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op drieëntwintig december
1900 negenenegentig, door :

de H.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	G. DE KEYSER,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

G. DE KEYSER.

J. BOVIN.